

GAZETA LWOWSKA.

We Srode

N^{ro}. 13.

22. Stycznia 1817.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północney.

Dnia 4. Grudnia r. z. przesłał Prezydent Zjednoczonych Stanów przez Sekretarza swojego P. Todda, następujące poselstwo obu Izbom zgrupowanego w Wasyngtonie Kongressu Rzeczypospolitey Amerykańskiej:

Członkowie Senatu i Izby Reprezentantów!

„Zapatrując się na terazniejszy stan naszej Ojczyzny, nie ujdzie bacznosci naszej skutek niepogody, która zaszkodziła prawie w powszechnosci rocznym plodom ziemi, a w różnych okolicach obawę niedostatku sprawiła. — Ależ tak wielką jest różnica ziemi, klimatu i plodów w posiadłościach rozległych granic naszych, iż namnożone zapasy są więcej, iak dostateczne, do zaradzenia okazującemu się tu i owdzie brakowi. Luboć teraz oszczędność w spotrzebowaniu bardziej, iak za zwyczaj, koniecznąby się stać mogła, przecież wiśniemy dzięki Opatrzności za to, co nas so wicie wynagradza, to jest: za godne uwagi zdrowie, w którym rok t różnicyszy upływa.“

„Przy korzyściach, które po pokoju Europejskim, i po owym ze Zjednoczonymi Stanami a W. Brytanią nastąpiły, a oraz sprawy powszechne zakwitnienie przemysłu między nami i rozszerzyły nasz handel, którego wartość handlujące Narody co raz lepiej poznają, ubolewać jednak jeszcze potrzeba, że pewne gałęzie rękodzielnych i częśc żeglugi naszej doznają ucisku. Pierwsze wynika po największey części ze zbytku wprowadzanych towarów, który sam przez się tamę zrzadził, ale w rozciągłosci obecney żadną miarą długo już potrwać nie może. Rozważając to Kongres nie zapomni tego zapewne, że zakłady rękodzielnicze, kiedy się im da bardzo podupaść i za długę się ie bez pomocy zostawia, nie mogą się wpródy ożywić, aż póki nie ustają przyczyny tamy; nie zapomni i tego Kongres, że w kolci spraw ludzkich zdarzać się mogą położenia, w których zawisłość od obcych źródeł pomo-

nych we względzie potrzeb koniecznych, do naywiększych niedogodności należy.“

„Uciśniony stan żeglugi naszej przypisać należy naybardziej wyłączeniu z portów osadniczych tych Narodów, które naywięcej z nami w związkach handlowych zostają, i pośredniemu skutkowi tegoż wyłączenia.“

„Przed ostatnią, w Londynie zawartą umową między Zjednoczonymi Stanami i W. Brytanią, wzajemny stosunek urzędzeń żeglugi obu Kraiów, który z traktatu z r. 1794go wyniknął, nadarzył żegludze Amerykańskiej istotną korzyść nad żegluga Amerykańską, a to w handlu z portami Amerykańskimi a Angielskimi w Europie. Umowa Londyńska, zrównywa prawa obu Kraiów co do tych portów, poddając handel między temi portami a portami osad Angielskich, obustronnym urzędzeniom umawiających się Mocarstw. Gdy więc teraz Rząd Angielski nalega o urzędzenia, zabraniające na Amerykańskich okrętach handel między osadami a Zjednoczonymi Stanami, a dozwalające go tylko okrętom Angielskim, przeto tracić będzie z tego powodu w przyszłości handlowa żegluga Amerykańska; tę stratę ta jeszcze powiększa korzyść, którą odnosi przemysł Angielski nad Amerykańskim przez żeglugę między naszymi portami a Angielskimi w Europie, tudzież przez podróże oboło Swiata, z których pożytkują Anglicy, a my nie. — Z naszej strony nalega się o słuszne ustanowienie obopolney równości w tej żegludze; lecz Gabinet Angielski wymawia się od wszelkich układów w tym przedmiocie, nie chcąc iednakże tymczasem poczytywać za nieprzyzwiązne takiego urzędzenia, iakiemyby się Zjednoczone Stany zastawiły przeciw rozporządzeniom, na które się uzalały. Mądrość prawodawstwa stanowić będzie o środkach, których się w takich okolicznościach, z ciągłym względem na przyjacielskie stosunki obu Kraiów, i na połączone z tem interes Zjednoczonych Stanów, chwycić należy.“

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wielka Brytania

Według doniesień z Londynu, był Xię że Wellingtona d. 27. Grudnia na radzie ga-

binetowej, na którą wezwano także Lordów Liverpoola, Bathursta, Castlereagha i Melvilla, tudzież PP. Canninga i Vansittarta. Sądzą, że naradzano się nad ucyfrowaniem przez Rząd Francuzki propozycją względem zmniejszenia liczby wojska zajmującego Francję. Xiążę Wellington iezdził potem do Brygtonu dla złożenia uszanowania swoiego Xięciu Rejentowi, a dnia 28go Grudnia wszedł na okręt i popłynął w towarzystwie Jenerała Alava i Pułkownika Freemantle do Francyi.

Fr a n c y a.

Xiążę Wellington przyjechał w nocy, z dnia 31. Grudnia na 1. Stycznia do Paryża, i złożył Królowi w dzień nowego roku swoje uszanowanie. Tegoż dnia przedstawiono Monarsze Kawalera Salmona, sprawującego interesse Hiszpańskie pod niebytność Ambassadora, Hrabiego Peralada.

Gazety Londyńskie donoszą, że Xiążę Talleyrand pisał list do Lorda Castlereagha, żaląc się mocno na umieszczony w gazecie Londyńskiej Kuryer (z dnia 26. Listopada) artykuł, denoszący o bardzo burzliwym rozmowie, którą tenże Xiążę miał mieć z Barońcem Pasquier po obiedzie u Posa Angielskiego, a która jest zupełnie fałszywą. — Gazeta Londyńska Times przeczy prawie z goryczą tej wieści: iakoby Xiążę Talleyrand wyjeżdżał miał z powrotem do Valençay, i pisze, że ciągle bywa się u niego wielkie towarzystwo. — Taż sama gazeta nazywa Jacobinal papers umiarkowańsze gazety Paryżkie: Constitutionel i Journal de Paris, które, więcej, iak inne, w duchu Rządu piszą.

Listy z Paryża donoszą, iż w porcie Cete, w Prowincyi Langwedokskiej, zabrano kilkanaście tysięcy karabinów, które iuz wpakowane były na okręt, gotowy wysiść pod żagle do Ameryki; sądzą, że ta broń przeznaczoną była dla Niepodległych w Ameryce Hiszpańskiej.

Według doniesień od granic Francuzkich, zaczęto iuz zaciągać ludzi do wszystkich pułków i legionów; zaciąg ten dopóty trwać będzie, póki rozmaite korpusy nie otrzymają liczby żołnierzy, przepisanej urządzeniem Królewskiem dla stopy pokoju. Pułki artyleryi i inżynieryi w Douay i Arras, biorą zatem codziennie nowozaciecznych. Pułki jazdy mają iuz potrzebną liczbę koni i otrzymują zwolna brakującą liczbę żołnierzy. Chcą w roku

1817tym przyprowadzić wojsko Francuzkie do takiej stopy, któraby przynajmniej dostojności Królestwa odpowiadała.

Rząd Francuzki stara się iak naygorliwiej o dostawę potrzebnych artykułów do życia, a to dla zabezpieczenia utrzymania obcego wojska, i zaradzenia biedzie mieszkańców.

Zjednoczone Niderlandy.

Znany Jenerał-Porucznik Francuzki Hrabia Loison, umarł dnia 30. Grudnia w Leodiyum. (Dowodził on r. 1813go wojskiem Francuzkiem w Hiszpanii, w bitwie pod Salamanką, na początku której Wódz naczelny, Marszałek Marmont, był ranionym.)

Pogłoska, iakoby Jenerał Vandamme w Amsterdamie przebywał, i o pozwolenie iechania do Ameryki prosił, jest fałszywą; gdyż go z wyraźnego rozkazu za granice wywieziono, i onemuż nazawsze zakazano pukać się w Królestwie Niderlandzkim.

Donoszą Luxemburga pod dniem 27mym Grudnia, że tam iuz nadchodzi zboże z Pruskich Prowincyi Nad-Reńskich przyobiecane, iako też znaczna ilość zboża dla Królewsko Pruskiego wojska we Francyi stojącego przeznaczona. Nie wątpią, że ta okoliczność sprawi pomysłny wpływ w samemże W. Xięstwie Luxemburskiem, gdzie się równie na niedostatek, iako też na niezdrową żywność tak bardzo uskarżają. W Prowincyach południowych pochlebiają sobie powszechnie bliskiem znizieniem ceny zboża.

S z w a y c a r y a.

Rada Stanu miasta i Kantonu Fryburskiego wydała pod dniem 18. Grudnia rozporządzenie następujące: „Zważając, że szumne rozrywki nie zgodne są z uczuciem, które nędra tak wielu Nieszczęśliwych w obecnym ciężkim czasie wzbudzać musi, zakazują się aż do dalszego rozporządzenia wszelkie rodzaje widowisk i wszelkie tańce publiczne i prywatne przy odgłosie tak instrumentów, iako też śpiewania (Tańce przy śpiewaniu nazywają Włosey wieśniacy Fryburscy: danser avec la gorge. Para dziewcząt i chłopców z donoszeniem głosami usiadają na ławce, i ucą walce i allemaudy, któremi całą szynkownię poruszają). Przystąpienie zakazu niniejszego ściąganie na każdą osobę do tego należącą, karę pieniężną 16 franków.“

N i e m c y.

Z Drezna donoszą pod d. 2. Stycznia: Ceny żywności nie spadają, owszem się znowu

podnoszą. Pomimo bacznego Policyi naszey wznagają się tu złodzieystwa sposobem w oczy białym; nie masz tygodnia, w którymby gazety o kilku kradzieżach nie donosiły.

W okolicy Sarbruku, pokazała się, według zeznania podróżnych, banda rozbojników.

P r u s y.

Według gazet Berlińskich była w Kłiwii nędra tak wielka, iż około 7000 ludzi dla uniknienia śmierci z głodu, iadło koniczyne i liście z drzew. Dobroczynność publiczna, zaradziła już iednakże temu niedostatkowi.

W Królestwie Pruskiem wyszło poniższe, godne uwagi rozporządzenie względem nowego święta kościelnego na pamiątkę Zmarłych: „Zważając, że pobożność człowieka szlachetniejszego usilnie wymaga, aby przypomnienie drogiej osób zmarłych przez religię święcił, i pamiątkę onychże w świętym przybytku nabożnie obchodził, raczył N. Król Jęgomóść po zasięgnięciu różnych zdań, naywyższem rozporządzeniem gabinetowem z dnia 17go t. m. rozkazać, aby coroczne powszechne święto kościelne na pamiątkę Zmarłych, w ostatnią Niedzielę roku kościelnego po wszystkich ewangelickich Kościołach obu wyznań w całym Królestwie obchodzono. Toż święto ma być zawsze 8ma dniami pierwej z kazalnicy zapowiedziane, a w willi wieczorem odzwonić; nabożeństwo ma się wyszczególnić stosowną liturgią; ołtarz ma być czarno ubrany z dwiema palącymi się świecami; z resztą zaś ma być przy tem wszelka okazałość, obca nabożeństwu ewangelickiemu zakazana. Wybor tekstu zostawia się Kaznodziei, aby kazanie wszędy według okoliczności i potrzeb każdej Gminy ułożone być mogło; imienne wspomnianie zmarłych zostanie, iak się samo przez się rozumie, całkiem wypuszczone. Ta uroczystość ma się oprócz tego nie tylko do zmarłych w ciągu ostatniego roku sięgać, lecz w ogólności odnawiać pamiątkę zeszyłych z tego świata, których każdy według pojedynczych stosunków swoich szanuje, i których pamiątkę w religijney pobożności rad obchodzić pragnie. Nie należy wzywać Gmin, aby dnia tego na nabożeństwo w żałobie przybywały, ponieważ każdy żałobnie suknie mający, takowe sam przywdziecie. N. Pan raczył oraz rozkazać, ażeby także i Wielki Piątek, iako w dzień pamiątki śmierci Chrystusa, ołtarze czarno oszanić i stawiano na nich dwie gorejące świece. Konystorz Królewski odebrał zlecenie, ażeby wy-

dał dalsze rozporządzenia do wykonania woli naywyższej potrzebne. Nie można wątpić, że rozporządzona uroczystość tam, gdzie się z powagą obchodzić będzie, bardzo zbawienne wrażenia na umysłach sprawić i prawdziwe zbawienie się zrzędzić może; aby się zaś to stało, wszyscy godni Duchowni będą się zapewne naygorliwiej starali przykładać do tego przez kazania swoje. Szczegółowe oznaczenia względem wyżej wspomniany osobney liturgii, odkładają się na przyszłość. — W Berlinie dnia 25go Listopada 1816 Ministerium spraw wewnętrznych. (Podpisano) Schuckmann.“

K r ó ł e s t w o P o l s k i e.

Według doniesień z Warszawy odbył się zeszłego miesiąca Grudnia w Królestwie Polskiem zaciąg do wojska, także i Żydów, dla uzupełnienia pułków. W samej Warszawie wybrano kilkaset Żydów, mających wiek koneskrypcyą przepisany; na ten raz zatrzymano iednakże tylko część onychże, to jest tych, którzy nayzdolniejszymi byli. Jest to w samej istocie wielkie dobrodziejstwo dla Królestwa, że i Izraelici stają się teraz żołnierzami, gdyż takie jest ich mnóstwo, że wiele pułków z nich utworzyćby można.

Namiestnik Królewski pragnąc zabezpieczyć Rząd i Obywateli od zawodnych wyborów, a Kraiowi zapewnić publiczną służbę na zasfaniu i na dowiedzionej zdatności ugruntowaną; chcąc wzniecić w Narodzie mocniejsze pobudki do oświecenia i okazać mu rzeczywiste pożytki z nabywanych nauk i z usposobienia; postanowił w Radzie Stanu Komisyye examinacyjne, w skutku czego każdy starający się o funkcję albo urząd publiczny, ma wprzód swoje usposobienie przez examen okazać w Kommissyach examinacyjnych. W tym zamiarze ustanowiona będzie w każdym Woiewództwie Kommissya examinacyjna Woiewódzka, a w stolicy przy Radzie Stanu naywyższa Kommissya examinacyjna. Przedmioty examinu w Kommissyach examinacyjnych, ze względu na różne gatunki służby i urzędów publicznych, dzielą się na następujące: a. Ustawa konstytucyjna. — b. Prawa i Dekreta Xięstwa Warszawskiego, i Postanowienia Rządu Królestwa Polskiego. — c. Prawo publiczne, cywilne i kryminalne. — d. Postępowanie sądowe. — e. Kraiowe Administracya i Policya. — f. Statystyka. — g. Nauka skarbowa. — h. Kraiowy systemat podatkovania i Manipulacya

skarbową. — i. Nauka rachunkowości. — k. Urządzenie Poczty. — l. Nauki lekarskie. — m. Technologia. — n. Rolnictwo. — o. Budownictwo. — p. Nauka leśnicza. — q. Nauka komunikacji lądowej i wodnej. — r. Nauki górnicze, kopalni, hutnictwa i fabryk — Żadna władza królewska nie ma ani przedstawicieli, ani stanowić na urzędy lub funkcje osób, nie egzaminowanych podług przepisów, i zaświadczenia zdolności nie mających. Wszyscy Oficyanci i Urzędnicy publiczni, którzy do dnia publikacji tego postanowienia zostają w służbie publicznej, są wolni od egzaminów do posiadania funkcji lub urzędów w klasie, w której już się znajdują. Chcąc postąpić na wyższy urząd, obowiązani są złożyć examen do tej klasy stosowny.

Namiestnik Królewski zważając, że dotychczas Szkoła dramatyczna, zaprowadzona według dawniejszych urządzeń, nie przynosi dostatecznych korzyści, a pragnąc widzieć w Kraju rozszerzoną znajomość muzyki i nauki dramatycznej, w celu ułatwienia dla młodzieży sposobów doskonalenia się w tych przyjemnych i użytecznych sztukach, postanowił w Radzie Stanu, aby w stołecznem Mieście Warszawie założona była Szkoła muzyki i sztuki dramatycznej dla młodzieży obojczy płci. Instytut ten dzielić się będzie na cztery klasy; w tych dawane będą następujące nauki: a. Grania na forte-piano. — b. Śpiewania. — c. Deklamacyi języka Polskiego. — d. Języka Francuzkiego i Włoskiego. — e. Tańców. — f. Historji. — g. Historji starożytny i Mitologii. — h. Cwiczenia praktycznego w sztuce dramatycznej. — i. Fechtowania. Uczniowie oddający się jedynie nauce muzyki, nie będą obowiązani uczęszczać na wszystkie nauki sztuki dramatycznej; to im zostawia się do woli. Uczniowie oddający się naukom sztuki dramatycznej, obowiązani są chodzić razem na lekcye muzyki i śpiewania. Uczniowie, którzy w pierwszych trzech klasach muzyki i sztuki dramatycznej szczególnie celować będą, przechodząc do klasy czwartej, mogą podać się na examen konkursowy do otrzymania pieniężnego wsparcia. Na utrzymanie pomienionego Instytutu służyć ma fundusz na Szkołę dramatyczną i uświetnienie Sceny narodowej w summie zł. 36,000 rocznie oznaczony. Instytut ten zostawać będzie pod zwierzchnim kierunkiem Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, bezpośrednio zarządzaniem Dyrekcji Teatru narodowego i dozorem Dyrektora przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych ustanowionego.

R o s s y a.

Gazeta Angielska Morning Chronicle i Monitor Paryżki umieściły poniższy artykuł, który przetłumaczyła gazeta Petersburska, Poczta Północna: „Państwo Rosyjskie, w przeciągu ostatnich lat dziesięciu, wzniosło się na stopień pierwszych Mocarstw co do lądowej potęgi; w pokoju teraz usiłuje i flotę swoją na również wysoki wzniesć stopień. Od Białego do Czarnego morza posiada ono tak obszerne brzegi, iż więcej, aniżeli którekolwiek z Państw ma sposobności znakomita wystawić flotę, o której oddziałach na Czarnem i Azowskiem morzu i w Kronsztadzie, mamy szczegółową wiadomość; ale nie tak dokładnie świadomi jesteśmy o znakomitej i rozległej teraz administracji w Archangelsku. Drzewo na budujące się tam okręty dostarczała z głębi Państwa, inne zaś potrzeby uzbrojenia, artylerję i t. p. z Kronsztadu. W Archangelsku zbudowano już dwa okręty liniowe i 6 fregat; kilka większych i mniejszych statków wojennych, które jeszcze są na warsztatach, zostały po części ukończone w ciągu teraźniejszego lata. Dwa brygi, z artylerją i wszelkimi zapasami, dla zupełnego osadzenia zbudowanych okrętów, przybyły tego lata z Kronsztadu do Archangelska. Również dać się widzieć czynność w budowaniu floty w drugim końcu Państwa, to jest w Ochocku. Ale tam dla wielkiej liczby budujących się okrętów kupieckich, mało budują okrętów wojennych; częścią, że zupełnie nie mają drzewa na budowę okrętów; częścią dla bardzo wysokiej ceny robotnika, w porównaniu do innych miejsc Rosyi. Z resztą liczba zbudowanych tam okrętów, dostateczną już jest dla zastopy handlu z wyspami Alautskimi i pobrzeżem z chodniem Ameryki północnej. Z liczby zbudowanych w Archangelsku, dwa okręty liniowe i cztery fregaty, wyszły na morze i do Kronsztadu są spodziewane. A tak, w nie wielu latach na wysokim stopniu środki obrony zewnętrznej postawiwszy, Rząd Rosyjski z równą troskliwością stara się o podniesienie wewnętrznego i zewnętrznego handlu.“

Towarzystwo Biblijne w Anglii którego celem jest upowszechnić Pismo Święte, rozciągnęło się po całej Europie, a w 63 językach, tak Europejskich jak Oryentalnych, blisko dwa miliony exemplarzy starego i nowego testamentu wydało. Ma ono w samej Rosyi 24 oddziły, oprócz tego i w Wilnie, i w Mohilewie i i w Grodnie.